

Nr 224

Av herr Alemyr m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts framställning om anslag till Försvarets personalvård: Avlöningar.

(Lika lydande med motion nr 101 i Första kammaren)

I äskandena till årets riksdag har försvarets civilförvaltning anmält, på grundval av det underlag chefen för försvarsstaben lämnat, att behov av totalt tretton nya konsulenttjänster föreligger i personalvårdens lokala organisation och föreslagit att fyra nya sådana tjänster skulle få inrättas i år. Om man ser på vad som tidigare sagts i denna fråga, finner man att redan försvarets personalbehandlingsutredning år 1950 och överbefälhavaren år 1957 föreslog en konsulentorganisation, som i stort sett motsvarade den nu gällande med en utökning av de tretton tjänsterna. När organisationen fastställdes år 1959 kunde den av kostnadsskäl dock ej göras större. I stället tjänstgöra arvodesanställda assistenter på deltid vid de förband som saknar konsulenter.

Försvarsstabschefens förslag grundar sig på en föregående år gjord prövning i vilken utsträckning den lokala personalvårdsorganisationen är tillräcklig. Organisationen hade då varit i funktion i närmare tre år. Prövningen har skett på olika sätt.

Underlag har lämnats i samband med framställningar, som krävt ställningstagande till i vilken omfattning och på vilka platser det varit nödvändigt att medge anställning av medhjälpare eller annan extra personalförstärkning.

Vidare har underlag erhållits genom att skilda förbandschefer ingivit förslag till nya konsulenttjänster liksom även i åtskilliga fall förslag till löneförbättringar. Även vissa regionala chefer ha föreslagit personalökningar.

I samband med inspektioner och besök vid förband m. m. samt vid överläggningar m. m. har även framkommit underlag för att bedöma behovet av öknings av konsulentorganisationen.

Detta på flera vägar inhämtade underlag skulle kunna ge anledning till betydande öknings av antalet tjänster. En viss reducering har emellertid bedömts möjlig av hänsyn till den framtida förekomsten av värnpliktiga personalvårdsassistenter under en del av året. Under åren 1961—1962 har den första omgången av dessa fullgjort sin facktjänstgöring vid förbanden omkring sju månader. I huvudsak ha dessa värnpliktiga assistenter fullgjort en nyttig tjänstgöring, som förutom för deras

egen utbildning för krigsbefattning även varit den aktuella verksamheten till fromma. Samtidigt har det dock varit uppenbart, att de icke kunna ersätta en fast personalvårdspersonal, då de först under den senare delen av sin tjänstgöring kunnat mer självständigt taga hand om vissa av personalvårdsuppgifterna.

Den organisation som nu finns företer stora ojämnheter, som har till följd att verksamheten ej kan bedrivas med önskvärd effektivitet på alla håll. Som exempel kan följande nämnas.

I en så stor garnison som Linköpings, med fyra förband och en fo-stab, finnas endast en konsulent och en deltidsanställd assistent. Infss har dessutom en assistent. Som jämförelseobjekt kan tagas Kristianstad, där det finns två konsulenter för två förband, en militärbefäls- och en fo-stab, samt Karlstad med en konsulent för ett förband och två staber.

Vid I 7, med dubbelförläggning till Ystad-Revinge, och ytterligare ett antal armé- och flygförband, som är ensamma på sin garnisonsort, finns endast en deltidsanställd assistent, då däremot andra garnisoner, som ävenledes bestå av endast ett förband såsom i Örebro, Strängnäs, Gävle, Jönköping och Berga, ha en egen konsulent.

För militärbefäls- och KA-försvarsstaberna samt de tre förbanden på Gotland finnas en konsulent och en deltidsanställd assistent. Med hänsyn till de särskilda behov av omhändertagande, som de senaste åren visat sig föreligga för värnpliktiga tjänstgörande på Gotland, är ett utbyte av assistenttjänsten mot en tjänst för konsulent angelägen.

Kustartillerikåren i Härnösand och luftvärnskåren i Sundsvall ha varsin deltidsanställd assistent. Lämpligt vore här att ha en konsulent gemensam för de båda förbanden.

Ytterligare exempel ha nämnts i äskandena. Trots detta har departementschefen icke upptagit förslagen i statsverkspropositionen. En utökning av antalet heltidstjänstgörande konsulenter synes oss däremot vara en mycket angelägen sak för att personalvården skall få den effekt varom man är ense att den bör ha. Det synes oss särskilt orimligt att värnpliktiga skola, beroende på vid vilka förband de tjänstgöra, ha helt olika möjligheter att få hjälp och bistånd i personliga angelägenheter, fritidsverksamhet m. m. Av kostnadsskäl anse vi att en utökning under det kommande budgetåret bör begränsas till högst 4 nya tjänster. Arvoden för 5 deltidsanställda assistenter kunna då indragas.

Med åberopande av vad som ovan anförts få vi därför hemställa,
att riksdagen måtte besluta

att i personalförteckningen för försvarets personalvård antalet konsulenter i lönegrad Ae 15 i den lokala organisationen ökas med fyra st. och att därvid antalet arvoden för deltidsanställda assistenter minskas med fem st., samt

att i anledning därav höja anslaget till Försvarets personalvård med 61 500 kr. (76 200 — 14.700).

Stockholm den 24 januari 1963

Stig Alemyr

Axel Gustafsson

Oskar Lindkvist

Erik Hammarsten

Gunnar Larsson
i Luttra